

zasedena in nerazumljena figura pastorja? Tudi njemu je Thomas prisodil večjo težo kot Baranovičeva.

Tako je ostala predstava uglasena na satirovsko-polteno dominantno, ki je gotovo važen element pri Dylanu Thomasu, toda vsekakor ne edini in ne najvažnejši.

Aleksander Čolnik

GLOSE IN KOMENTARJI

BREZ KOMENTARJA

Pod naslovom *Nekaj oblik odpora proti demokratizaciji kulture* je beograjska revija *Kulturni život* v svoji zadnji številki (1-2/1963, str. 30—31) »v skrajšanem izvlečku« obelodanila, kar je bil na kongresu ljudske mladine Jugoslavije (25.—26. januarja 1963) govoril Božidar Debenjak. Bilo bi napak, če bi se naša javnost s temi izvajanji ne seznanila, zato jih tu v prevodu ponatiskujemo:

»Referat tovariša Srzentića vsebuje točno ugotovitev o treh skupinah kulturnih delavcev, ki nudijo odpor demokratizaciji. Nekateri zaradi strahu za pridobljene družbene položaje in dohodke, drugi zaradi svoje antisocialistične pozicije, tretji pa zaradi nerazumevanja. Toda jaz mislim, da bi bilo treba to ugotovitev dopolniti — obstajajo namreč tudi taki kulturni delavci, ki bi radi proces demokratizacije izkoristili za cilje, ki so v svojem bistvu antisocialistični. Formalno pristajajo na demokratizacijo in se celo kdaj pa kdaj poslužujejo tudi ultraleve fraze — vendar je bistvo njihovega podpiranja demokratizacije kulture antidemokratsko. Vzel bom primer iz najnovejšega časa, diskusijo o ustavi, ki so jo organizirala uredništva treh glavnih slovenskih revij: »Sodobnost«, »Perspektive« in naša mladinska revija »Problemi«, ki jo izdaja Centralni komitee mladine Slovenije.

Revijo »Perspektive« izdaja skupina mlajših intelektualcev, ki se nagibajo k eksistencializmu, »Sodobnost« pa je glasilo klasične inteligence, ki jo sestavljajo v glavnem predstavniki srednje generacije. Skupina okrog »Perspektiv« je predložila nekatere spremembe in dopolnila k republiški ustavi, v katerih zahteva v glavnem naslednje:

naj se do kraja izvede sistem samoupravljanja v družbenih službah in naj se ukine družbeno upravljanje,

izvrže naj se tudi samo poimenovanje »družbene službe«, glasi naj se samo »delovne organizacije«,

te »delovne organizacije« naj se v kulturi horizontalno povezujejo, višji organi pa naj se volijo edinole po predstavniškem sistemu, od občine do federacije, tako da bi bila naša družba v resnici razdeljena na vertikalne nize profesionalnih organizacij, pri čemer bi se do kraja uveljavila kulturno cehovska tendenca, in še več, pri čemer bi bila celotna naša skupnost organizirana po sistemu korporacij. Njihova argumentacija je bila na prvi pogled demokratična. Trdili so namreč, da gre za družbo, organizirano po delovnem načelu. Mi pa smo jim dokazali, da gre za dosledno izvedeno načelo delitve dela z vsemi

negativnimi posledicami. Spričo tega je ta predlog tudi globoko antisocialističen, ker negira enega izmed osnovnih principov socializma — čimbolj popoln razvoj vsestranske človeške osebnosti. Rezultat tega predloga, če bi ga sprejeli, bi bila lahko edino cehovska ekskluzivnost profesionalnih organizacij.

Drugi predlog v isti diskusiji je dalo uredništvo »Sodobnosti« — član tega uredništva Dušan Pirjevec. Po njegovem predlogu bi se moral prvi člen republiške ustave glasiti: »Socialistična republika Slovenija je država slovenskega naroda in socialistična skupnost delovnih ljudi«. Ta predlog je bil zavržen in dokazano je bilo, da je v svojem bistvu nesocialističen. K sreči se ta nacionalizem omejuje na neznatno število intelektualcev srednje generacije in nima kakega posebnega vpliva na mlado generacijo. To so v svojem bistvu anti-komunistična pojmovanja, ki ne bodo našla tal med mlado generacijo. Nevarnejše so po našem mnenju lepe fraze. Polemika proti tem frazam ostaja ena izmed glavnih nalog mlade marksistične inteligence.«

POPRAVEK

* V 4. št. *Sodobnosti* je treba v pesmi A. Vodnika popraviti na str. 297 v 4. kitici 2. verz: namesto »goreča grma« je pravilno: gorečega grma v očeh. — Na isti strani je treba za 5. verzom od spodaj: »do dna jih presvetlila« napraviti presledek.